

אין סיפור

בני אמדורסקי, שצריך היה לברר את הנוסעים, לא כליך הלך לו. הוא ניהל מלחמה נגד הוויסקי באוניה. הוויסקי ניצח. היו כמה צפוניים (פרייזים). שהתפשטו בווגות והחליפו כשרים כשהם עטופים בסדין. הפרס — כרטיס זוגי להפלגה נוספת. למה לא שאלו את ציונה לפני שהתפשטו? היתה מסדרת להם עליה

המרגלים שלי חזרו חיוורים כמו ממחלה, דורשים תוספת-שכר. הבטחתי. הם אומרים שיבקרו בשארם-אלייח, שיתפסו קצת שמש חמה ומלטפת, יראו קצת שחיתות ישראלית על ספינת-האהבה. הבוקר הכינו דוח: רוחקה שלום.

לידיה ויוסף שטיינר
מזל טוב לסבתא וסבא

דגים מבושמים

אבא שלה ניהל תחילה את עיסוקי הלכה רובינשטיין בארץ. מכאן נשלח לנהלם כיפאן הרחוקה, ומשם לארצות-הברית. ארצה חזר כמנהל החברה המתחרה דווקא, רבלון. רוגית (30) אספה קצת סופיסטיקציה בנרודים, אבל... אבל תחת לבחור באחד מנעריהוזהר מסביב, הנערה בחרה בגוטה סבאג, יורש למישפחת מוכריה-הדגים, שהגותם פלדג שימשה מקום עליה לרגל לבעלות-הבית של צפון תל-אביב. אחרי שלוש שנים של חיים משותפים, כלי התערבות הרבנות, פיתח גם גוטה (33) סופיסטיקציה. עכשיו הוא מנסה להפוך את התנות לבוטיק, בוטיק-דגים. והריח? לא נורא. כשיש הבשמים של שטיינר, מי יכול להריח?

במקום לרוץ לחנות בפניה, ולשלוח ורפריחים לסבא מאושר, אני מתיישבת ליד השולחן, כותבת כמה מיילים, משגרת אלפי ברכות, והעניין סגור. זה יותר זול, והאפקט יותר גדול. תנסו גם אתם.

ובכן, ללידיה ויוסף שטיינר, מנכ"ל רבלון בישראל, אלפי נרכות ואיחולים להולדת הנכדה, היילי. כבר שבוע חלף מלידתה, ומזהירים אותי, שעלי לשריין מקום במרור בעוד 15 או 16 שנים קצרות, כי הגברת כבר עכשיו חתיכה כמו האמא.

על יופייה של האמא אין מחלוקת. בתל-אביב קוראים לה רוגית היפה, ושטיינר ולידיה מסכימים. יחד עם ההורים נדרה ברחבי העולם.

דפנה, בועז וגברי בנאי
מסביב לבינו

סמק ינאי
לפני כולם

טסנו ביום החמישי, ארקי, בסדר, אין מה לרווח. ישנו במלון, ככה-ככה. בערב ארוחה בסדר. הלכנו לישון. כבוקר קמנו, אכלנו, וארזנו את הפקל. עלינו על הספינה, לא מיידועמה. עלו איתנו עוד מאה. אחת, שקוראים לה ציונה, חיפשה פרייזים על החוף ובמלונות כדי למלא את הספינה. חזרה. באילת אין פרייזים. הפלגנו. שמיים מעוננים. הבטחת לנו שמש, אסור לשים גרוש על המילה שלך. התחלנו לעקוב אחרי המפליגים, גם הם כנראה מאילת, אף אחד לא פרייר, כל אחד מודהה בשם בדוי, כל אחד מפחד מהצל של עצמו. אנשים חשוכים? בקושי יד אחת. סגן מפקד כחיל-הים במיל, סמק ינאי ואשתו, שהיה מתגנב לקאזינו כבוקר, כשכולם ישנים. עורך-הדין חיים עדיני, שבא עם בנו בן ה-18, אלון, לא כדי להמר, חלילה. סיפרו לנו שהוא היועץ המישפטי של חברת-הספנות. בעל מילקיבר ואשתו מירושלים, עם ילדה קטנה (25), שהפסידה 250 דולר. שני זוגות מעורבים, כלומר נשואים עם גרושות או רווקות, שחשבו שאף אחד לא יודע. ברוזמצחיקו, שהוא גם גשש, בשם גברי

בנאי, ואשתו דפנה עם שלושה ילדים? הצעיר שלהם (בלונדי). הגדולים שלו ושל הראשונה שלו (לא בלונדיים). הילדים השתלטו על מישחק הבינו. איזה נוער!

אשה חמה

מי האשה החמה ביותר בעיר? פה אחד: ברוריה צוורן. מאז שסגרה עניין עם המאהב האחרון, מתוך ריכרוך-נפש זמני, ועשתה סררים חדשים בדירתו וברחוב למטה, המותק לא יורדת אצלי מהמדרג. עד היום עוד הכנסתי לה פה צביטה ושם סריטה, ולא חשבו על מה. מעכשיו אני חברה שלה, ומי שינסה לסכסך יגמור אצלי בפור-פרוסטור. כשתשמעו למה, גם אתן תרצינה. לנחמדה הזאת יש אולי 15 מעילי-פרווה. אחד או שניים יותר, אחד או שניים פחות. ואני רוצה לראות שלא תשאיל לי בשבוע הבא, לקונצרט, את הבריטי-שוונץ הארוך שלה.

ברוריה צוורן
מה תתני לי?

משהו-משהו. ולברי-מצווה ביום השני את הלאופרד (נמר) הארוך. שייצאו העיניים לכל העולם. ובעוד שבועיים אולי אקפוז ללונדון, ושם קורר-כלבים. מה יקרה לה עם תשאיל לי את המינק השחור הארוך? או המינק הבו, המונח אצלה בארון כבר 15 שנה, והיא עוד לא נגעה בו? והשיכמיה הלכנה? והוקטים? והשועלים? והזאבים? אגב זאבים: הזאבים לא זזים מהדלת שלה. פלא? עם חימום כזה בחורף? איך עליתי על הפרוות? לא קשה במיוחד. בשבועיים האחרונים הופיעה המיידלה כל פעם בפרווה אחרת. אפשר להשתגע? מה יש לה שאין לי?

היה ואינו עוד

שנתיים ניהלו ישראלה שטיר, הבלונדית המפוצצת, וחיים (הייני) גהל, גם הוא מפוצץ, רומן שהתפוצץ. ישראלה חיה כנפרד מבעלה, דובי, השותף שלה לצוות שטיר, חברה העוסקת באירגון תערוכות וירידים. שרית ישי הגדירה אותה כהעולם הזה כסוף-אלן במהדורה ישראלית: תמיד מטופחת, תמיד זוהרת, תמיד טיפ-טופ. הייני היה נשוי לשוודית, והשוודיות — כל העולם יודע — אף הן פפצות. עם הפצצה היא התגורר כסטוקהולם הרחוקה והקרה. בינתיים תפס אחיו הקטן זורח גהל, את רסן ניהול העסק הכמעט-מישפחתי שלהם, דובק. בוס-בוס-בוס. אחד לישראלה, אחד להייני ואחד לרומן.

ישראלה שטיר
בוס-בוס-בוס